

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Fordelingen af aktiver efter en persons død kan udføres på tre måder: (a) gennem et testamente, som kan være fælles for mand og hustru, hvilket betegnes *unica carta*, (b) gennem et hemmeligt testamente, som deponeres ved retten af testator eller notaren, eller, hvis ingen af disse foreligger, (c) ifølge lovgivningen (*intestatarv*).

Et testamente kan gælde for hele boet eller en del af det. Alle aktiver, der ikke er omfattet af testamentet, fordeles efter lovgivningen. Testamenter kan indeholde bestemmelser om universal arv, hvor testator testamenterer alle sine aktiver til en eller flere personer (der kaldes arvinger), og enkelt dispositioner, hvor de personer, der arver, kaldes legatarer.

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Inden for 15 dage efter datoen for testamentets oprettelse udarbejder notaren en registreringsmeddelelse og får testamentet registreret i det offentlige register. Testator kan have indgivet hemmelige testamenter til en dommer ved domstolen for frivillig retspleje. De kan også være indleveret personligt til en notar, som har fire hverdage fra indleveringen til at lade testamentet registrere ved domstolen for frivillig retspleje til opbevaring hos justitssekretæren.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

I den maltesiske civillovbog henvises der til tvangsarv. Dette er en ret til afdødes bo, som den overlevende ægtefælle ifølge loven skal tildele afdødes slægtninge i nedstigende linje. I henhold til artikel 616 i civillovbogen udgør den tvangsarv, der afsættes til børn – hvad enten de er undfanget eller født inden for ægteskab, undfanget eller født uden for ægteskab eller adopteret – en tredjedel af boets værdi, når der er højst fire børn, og halvdelen af boets værdi, når der er fem børn eller flere.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsdisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis der ikke er skrevet testamente, testamentet er ugyldigt, arvingerne ikke ønsker at arve eller ikke kan arve, eller der ikke eksisterer nogen ret til forøgelse af arveandelen mellem arvingerne, udlægges arven som *intestatarv* efter lovgivningen.

I sådanne situationer tilfalder arven ifølge lovgivningen slægtninge i nedstigende linje, slægtninge i opstigende linje, slægtninge i sidelinje, afdødes ægtefælle og staten. I dette tilfælde udlægges arven i overensstemmelse med slægtskabets nærhed, hvilket afgøres af antallet af generationer. Hvis afdøde ikke overlever af nogen arveberettigede, tilfalder arven den maltesiske stat.

Ved *intestatarv* tilfalder arven ikke personer, der har forhindret afdøde i at udfærdige et testamente med svigagtige eller voldelige midler, og som derfor anses for uegnede eller uværdige til at modtage den.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

De maltesiske domstole har almindelige beføjelser til at afgøre tvister vedrørende arv. Skifteretten har særlig jurisdiktion under visse specifikke omstændigheder, når arvingerne er uenige om, hvordan arven skal fordeles.

Generelt anvender man notarer og advokater, når der ikke er uenighed eller tvister om arv.

En interesseret part kan også anmode domstolen for frivillig retspleje om at afsige kendelse om indledning af en arveprocedure til fordel for den pågældende.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Justitssekretæren ved retten og notarer

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Justitssekretæren ved retten og notarer

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Justitssekretæren ved retten og notarer

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed *ex officio*)

Arveproceduren indledes, når en interesseret part går til en notar eller advokat og denne foretager søgninger i både det offentlige register efter offentlige testamenter og hos domstolene efter hemmelige testamenter. Efter denne proces indledes arveproceduren, hvor notaren eller advokaten finder eventuelle arvinger og legatarer og underretter dem om resultatet af søgningen. Herefter fordeles boet i henhold til testators testamente. Hvis afdøde ikke har efterladt noget testamente, fordeles boet efter lovens bestemmelser.

Både løsøre og fast ejendom kan sælges, hvis alle arvingerne er enige om dette, og udbyttet deles imellem arvingerne, i det forhold der er angivet i testamentet.

I tilfælde af en tvist, f.eks. om testamentets autenticitet eller fordelingen af arven, kan den arving, der rejser spørgsmålet, indbringe sagen for 1. afdeling af civilretten eller for skifteretten.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Bobehandlingen indledes på dødstidspunktet eller på den dato, hvor arvelader erklæres død på grund af personens langvarige fravær og bliver *res judicata*.

Ingen er forpligtet til at modtage den tildelte arv. Vedgåelsen af arven kan enten være udtrykkelig eller stiltiende. Den er stiltiende, hvis arvingen træffer foranstaltninger, der tyder på, at han har til hensigt at vedgå arven, og den er udtrykkelig, hvis han påtager sig status som arving enten i et offentligt eller privat dokument. Omvendt kan frasigelse ikke formodes.

I forbindelse med et legat har legatøren fra datoen for testators død ret til at bede arvingen udlevere det arvede aktiv som et legat.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja, arvingerne hæfter for afdødes gæld i det forhold og på den måde, der er angivet af testator. Hvis testator dør uden at efterlade et testamente, eller hvis han ikke har angivet fordelingen af gælden, betaler arvingerne gælden i forhold til deres respektive andel af arven. De enkelte arvinger hæfter personligt for boets gæld.

Hvis en af arvingerne ejer aktiver, der er pantsat for at sikre gælden, hæfter denne for hele gælden, for så vidt angår de pågældende aktiver. Hvis en arving har betalt mere end sin andel af en fælles gæld på grund af en sådan pantsætning, kan han gøre krav gældende over for de øvrige arvinger, dog begrænset til deres andel.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

I henhold til arveloven skal arvingerne ikke registrere den faste ejendom, de har arvet. I henhold til lov om afgifter på dokumenter og overdragelser skal personer, der arver fast ejendom, dog indgive en *causa mortis*-erklæring til det offentlige register. Denne erklæring indeholder grundlæggende datoen for erklæringen, oplysninger om afdøde og om arvingen/legatøren, dato og sted for dødsfaldet, en beskrivelse af det arvede bo, overdragelsesdokumentet, værdien af den faste ejendom, stedet, hvor erklæringen er udfærdiget og deklaratens og notarens underskrift.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Arvingen eller eksekutor for testamentet.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

En bobestyrer eller eksekutor for testamentet udarbejder en fortegnelse over aktiver i boet. Han udøver og varetager de rettigheder, der er knyttet til boet, ved at imødekomme eventuelle retlige krav over for boet, forvalter – i henhold til forpligtelsen til at deponere værdier – alle penge i boet eller penge, som er indkommet ved salg af løsøre eller fast ejendom, og aflægger rapport til de berørte personer.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Generelt udstedes der ingen dokumenter som bevis for arvingernes status og rettigheder, eftersom arven overgår automatisk ved dødsfald. En interesseret part kan dog anmode domstolen for frivillig retspleje om at få indledt bobehandlingen til fordel for den pågældende.

Sidste opdatering: 06/03/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.